

Interpelacja do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Pana Mariusza Błaszczaka w sprawie nowelizacji ustawy o repatriacji.

1 maja 2017 roku weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o repatriacji. Zapisy w tej ustawie skomplikowały sytuację obywateli m.in. Federacji Rosyjskiej, którzy mają polskie korzenie.

Wcześniej osoba polskiego pochodzenia, która urodziła się w części azjatyckiej Federacji Rosyjskiej, mogła złożyć wniosek o repatriację na podstawie dotychczasowego brzmienia ustawy o repatriacji. Zgodnie z wcześniejszymi zapisami ustawy małżonek/małżonka takiej osoby, niemająca polskiego pochodzenia, mogła składać wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały.

W międzyczasie jednak ustawa o repatriacji została zaktualizowana, wskutek czego na podstawie *Art. 11. 1.* umorzono wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały. W związku z nowelizacją ustawy pogorszono sytuację części rodzin potencjalnych repatriantów, wobec których postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie nowej ustawy.

Na przykład, jeżeli wnioski złożono w marcu b.r., a więc w momencie obowiązywania starych zapisów ustawy, i nie rozstrzygnięto ich do 1 maja, wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały stawały się nieważne. Jeżeli wniosek o wydanie wizy złożyła osoba, która (lub jej wstępni) nie była deportowana lub zesłana, jej małżonek/małżonka nie mają już prawa ani na wizę repatriacyjną, ani nawet na zezwolenie na pobyt stały.

Jedyną prawną możliwością jest *Art. 158* ustawy o cudzoziemcach – "Zezwolenie na pobyt czasowy dla członków rodzin obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków rodzin cudzoziemców". Wiązałoby się to jednak z

potrzebą załatwienia przez repatrianta Polaka wszystkich spraw urzędowych, związanych z uzyskaniem polskiego dowodu tożsamości oraz umiejscowieniem aktów, skoro ustawa mówi o "*uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim z obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej*". Tym samym małżonek repatrianta pozbawiony zostaje *de facto* możliwości wjazdu do Rzeczypospolitej Polskiej razem z rodziną i może uzyskać prawo do legalnego pobytu w Polsce dopiero po kilku miesiącach oczekiwania: 30 dni dla umiejscowienia aktów, 30 dni dla poświadczenia posiadania obywatelstwa, 30 dni dla dowodu osobistego, 5-10 dni dla wizy, 30 dni dla zezwolenia na pobyt czasowy.

W związku z powyższym proszę o odpowiedzi na następujące pytania:

1. W zgodzie z nowelą ustawy powinna jeszcze w maju zostać powołana Rada Repatriacji. Czy ona powstała? Kto wchodzi w jej skład i gdzie ma swoją siedzibę?
2. Jaki status mają osoby, posiadające zezwolenie na pobyt stały na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, będące małżonkami (członkami rodziny) obywateli polskich, którzy otrzymali obywatelstwo w ramach ustawy repatriacyjnej? Jakie są ich prawa i obowiązki w świetle aktualizacji ustawy o repatriacji i czy nie uległa ich sytuacja pogorszeniu, np. przez zastępowanie pojęcia „repatrianta i członka jego najbliższej rodziny” pojęciem „repatriant”, które wcześniej takie osoby nie obejmowało?
3. Czy ministerstwo planuje zmiany w zakresie ustawy o repatriacji, szczególnie w zapisach Art. 9 ust.3, które zakładałyby, np. wydanie wizy krajowej w celu repatriacji małżonkowi i zstępnym do czwartego stopnia „osoby polskiego pochodzenia, ubiegającej się o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji”?

4. Czy ministerstwo planuje uwzględnienie uwag zainteresowanych środowisk i udzielanie zezwolenia na pobyt stały na podstawie wcześniej złożonych wniosków, np. po wydaniu odpowiednich rozporządzeń w tej sprawie?

Z poważaniem

Posel Małgorzata Zwiercan